

СИЛАБУС З ДИСЦИПЛІНИ

Курс за вибором «Актуальні питання в неонатології»

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Освітня програма (галузь, спеціальність, рівень вищої освіти, форма навчання)	22 Охорона здоров'я, 228 Педіатрія, третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти, денна (очна, вечірня), заочна форма
Назва навчальної дисципліни	Педіатрія Курс за вибором «Актуальні питання в неонатології»
Кафедра	Педіатрії №2
Е-mail кафедри	kaf_pediatrics_2@meduniv.lviv.ua
Викладачі (імена, прізвища, наукові ступені і звання викладачів, які викладають дисципліну, контактний e-mail, Google scholar, Scopus)	Добрянський Д.О., д. мед. н., професор E-mail: dmytro_d@hotmail.com https://scholar.google.com.ua/citations?user=5H3I6VQAAAAJ&hl=uk Scopus Author ID: 57191844155 ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4114-8701 Researcher ID: S-4134-2016
Рік навчання (рік, на якому реалізується вивчення дисципліни)	За вибором
Тип дисципліни/модулю (обов'язкова/вибіркова)	Вибіркова
Кількість кредитів ECTS	3
Кількість годин (лекцій/практичні заняття/самостійна робота аспірантів)	10/34/46
Консультації	Згідно з розкладом

2. АНОТАЦІЯ ДО ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна програма дисципліни «Актуальні питання в неонатології» (курс за вибором) включає найважливіші сучасні досягнення неонатології щодо діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених захворювань у новонароджених, які зокрема забезпечили зниження неонатальних захворюваності та смертності.

Навчальна програма визначає орієнтацію й основний фокус цього курсу за вибором, обсяг кредитів ЄКТС, перелік загальних та спеціальних (фахових) компетентностей, нормативний і варіативний зміст підготовки фахівця, сформульований у термінах результатів навчання та вимоги до контролю якості освіти.

Під час навчання аспірант повинен досягнути високого рівня теоретичної професійної підготовки, розуміння загальних концепцій та використання відповідних методологічних підходів. Передбачається формування всебічних знань щодо різних клінічних варіантів перебігу й ускладнень найбільш поширених захворювань у новонароджених, умінь планувати обстеження хворої дитини й інтерпретувати отримані результати, проводити диференційну діагностику і встановлювати клінічний діагноз. У визначенні тактики надання допомоги новонародженим дітям аспірант повинен вміти застосовувати найсучасніші досягнення доказової медицини. Особлива увага приділяється діагностиці невідкладних станів, удосконаленню навичок надання екстреної допомоги, застосуванню сучасних технологій інтенсивної терапії, а також умінням вести медичну документацію.

Для вивчення й обговорення аспіранту пропонуються актуальні питання диференційної діагностики, лікування, невідкладної допомоги і профілактики найбільш поширених захворювань новонароджених немовлят, зокрема хвороб органів дихання, травлення, центральної нервової системи, природжених вад розвитку, а також перинатальної інфекційної патології.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості клінічного перебігу, сучасні методи діагностики та новітні технології в лікуванні та виходженні новонароджених дітей з найбільш поширеною патологією.

Міждисциплінарні зв'язки: пропедевтика дитячих хвороб, дитячі інфекційні хвороби, акушерство та гінекологія, анестезіологія й інтенсивна терапія, клінічна фармакологія, імунологія, соціальна медицина, нормальна фізіологія, нормальна анатомія, патологічна анатомія, мікробіологія, ендокринологія.

3. МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Актуальні питання в неонатології» (курс за вибором), є здобуття та поглиблення знань, навичок, умінь й інших компетенцій, необхідних для продукування нових ідей і вирішення комплексних завдань з охорони здоров'я новонароджених немовлят.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Актуальні питання в неонатології» (курс за вибором), є:

- отримати сучасні теоретичні знання;
- сформуванню, оновити і поглибити професійні компетентності;
- удосконалити практичні навички й уміння з питань надання медичної допомоги, діагностики, лікування, профілактики та спостереження в динаміці за новонародженими високого перинатального ризику;
- уміти аналізувати типові та атипичні варіанти перебігу найбільш поширених захворювань у новонароджених дітей та виявляти їх ускладнення;
- уміти скласти план обстеження й інтерпретувати дані лабораторних та інструментальних обстежень, визначити прогноз;
- уміти диференціювати, обґрунтовувати і формулювати діагноз найбільш поширених захворювань у новонароджених дітей;
- уміти визначити тактику лікування найбільш поширених захворювань у новонароджених дітей;
- уміти діагностувати та надавати медичну допомогу новонародженим з невідкладними станами.

4. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньо-наукової програми вивчення дисципліни забезпечує набуття здобувачами вищої освіти ступеня доктора філософії таких **компетентностей і програмних результатів навчання:**

Інтегральна компетентність: здатність ефективно вирішувати комплексні наукові та практичні проблеми в галузі медицини, організувати і виконувати власну науково-

дослідницьку роботу з метою генерування нових систематизованих знань, що мають теоретичне і практичне значення, можуть успішно впроваджуватись у вітчизняний й міжнародний дослідницький та освітній простір, практичну медицину й інші сфери життя.

Загальні компетентності (ЗК): знати етіологію, патогенез, класифікацію, клінічні ознаки, сучасні стандарти діагностики, диференціальну діагностику, лікування, невідкладну допомогу, профілактику і прогноз у новонароджених дітей з найбільш поширеними захворюваннями й їх ускладненнями; актуальні наукові завдання та проблеми неонатології та педіатрії.

Фахові (спеціальні, предметні) компетентності (ФК)

Аспіранти повинні вміти:

а) діагностувати та лікувати найбільш поширені захворювання у новонароджених дітей в умовах стаціонару відповідно до Національних стандартів та протоколів з використанням сучасних досягнень науки і техніки;

б) виконувати діагностичні процедури й інтерпретувати результати сучасних методів дослідження, здійснювати окремі лабораторні й інструментальні дослідження самостійно у межах наукової роботи;

в) застосовувати сучасні медичні інформаційні технології та медичну літературу у діагностиці та лікуванні захворювань у новонароджених дітей;

г) проводити патентно-інформаційний пошук з обраної наукової тематики у вітчизняних та закордонних джерелах, наукометричних базах;

д) критично аналізувати сучасні дані, розробляти і синтезувати нові ідеї з актуальних проблем неонатології;

е) впроваджувати досягнення науки і техніки у клінічну практику.

Аспіранти повинні мати уявлення про:

а) застосовування принципів доказової медицини у прийнятті діагностичних і терапевтичних рішень у дітей з найбільш поширеними захворюваннями періоду новонародженості;

б) нові напрямки наукових досліджень в неонатології;

в) етичні принципи та методологію наукового дослідження;

г) сучасні підходи до міждисциплінарних наукових досліджень.

Програмні результати навчання (ПРН)

ПРН 1. Безперервно самовдосконалюватись та застосовувати здобуті науково-професійні знання та вміння з питань профілактичних технологій в системі охорони здоров'я в науковій, фаховій та освітній діяльності.

ПРН 2. Використовувати набуті концептуальні та методологічні знання для організації й самостійного виконання наукового дослідження в галузі профілактичних технологій у системі охорони здоров'я. Опрацьовувати алгоритм управління профілактикою захворюваності на всіх рівнях надання медичної допомоги населенню; здатність до планування та проведення заходів профілактики хвороб серед населення, у т.ч. у співпраці з фахівцями громадського здоров'я.

ПРН 3. Добирати, аналізувати, інтерпретувати, коректно оцінювати і творчо використовувати медичну наукову інформацію щодо застосовування медико-профілактичних валеологічних/синологічних технологій з метою формування здорового способу життя.

ПРН 4. Вміти виявити й окреслити труднощі щодо застосування оздоровчо-реабілітаційних заходів, карантинних заходів щодо запобігання розповсюдження інфекційних захворювань в епідемічних вогнищах з подальшим визначенням шляхів їх вирішення.

ПРН 5. Продукувати нові знання й ідеї, формулювати наукові гіпотези, теорії та концепції в профілактичній роботі лікаря з урахуванням та дотриманням принципів наукової етики й академічної доброчесності.

ПРН 6. Самостійно аналізувати, інтерпретувати, критично оцінювати, узагальнювати, систематизувати клінічні та наукові дані медико-профілактичних технологій в системі охорони здоров'я.

ПРН 8. Обирати, застосовувати і вдосконалювати сучасні методики дослідження щодо вибору медико-профілактичних технологій, що формують первинну, вторинну й третинну профілактику.

ПРН 9. Розробляти та впроваджувати інноваційні медико-профілактичні технології щодо медичного обслуговування населення на підставі статистичних даних, експертного оцінювання та даних соціологічних досліджень, визначати фактори, що перешкоджають підвищенню якості та безпеки медичної допомоги, обґрунтовувати управлінські рішення щодо підвищення якості та безпеки медико-профілактичної допомоги.

ПРН 15. Розвивати комунікації та застосовувати навички міжособистісних взаємодій в науковому, професійному, освітньому та міждисциплінарному середовищах.

ПРН 16. Дотримуватися принципів наукової етики у роботі з пацієнтами щодо пропаганди здорового стилю життя.

ПРН 17. Використовувати принципи академічної доброчесності та нести відповідальність за достовірність отриманих та оприлюднених наукових результатів.

Очікувані результати навчання з дисципліни

Забезпечення підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців, інтегрованих до світового науково-інформаційного простору, здатних до продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем неонатології і педіатрії, виконання дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань з неонатології і педіатрії.

5. НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

Розділ	Назва курсу, розділу	Кредити	Години	Вид заняття (години)		
				Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота
1	Сучасні підходи до перинатальної нейропротекції: профілактика, диференційний діагноз і лікування перинатальних уражень ЦНС		16	2	6	8
2	Сучасні рекомендації щодо профілактики, діагностики і лікування захворювань легень у новонароджених		20	2	8	10
3	Внутрішньоутробні, ранні та пізні інфекції новонароджених: значення для педіатричної практики		20	2	8	10
4	Диференційовані підходи до надання медичної допомоги новонародженим із жовтяницею		14	2	4	8
5	Основні медичні проблеми передчасно народжених дітей. Парентеральне й ентеральне харчування		20	2	8	10
Разом		3	90	10	34	46
Підсумковий контроль		Залік				

Теми лекцій

	Назва	Години
1	Сучасні підходи до перинатальної нейропротекції	2
2	Постнатальна дихальна адаптація і захворювання легень у новонароджених	2
3	Сучасні рекомендації щодо діагностики, лікування і профілактики най-	2

	важливіших інфекційних захворювань періоду новонародженості	
4	Диференційовані підходи до надання медичної допомоги новонародженим із жовтяницею	2
5	Основні медичні проблеми передчасно народжених дітей. Парентеральне й ентеральне харчування	2
	Всього	10

Теми практичних занять

	Назва	Години
1	Сучасні підходи до перинатальної нейропротекції	6
2	Сучасні рекомендації щодо профілактики, діагностики і лікування захворювань легень у новонароджених	8
3	Сучасні рекомендації щодо діагностики, лікування і профілактики найважливіших інфекційних захворювань періоду новонародженості	8
4	Диференційовані підходи до надання медичної допомоги новонародженим із жовтяницею	4
5	Основні медичні проблеми передчасно народжених дітей. Парентеральне й ентеральне харчування	8
	Всього	34

Теми самостійних занять

	Назва	Години
1	Сучасні підходи до перинатальної нейропротекції	8
2	Сучасні рекомендації щодо профілактики, діагностики і лікування захворювань легень у новонароджених	10
3	Сучасні рекомендації щодо діагностики, лікування і профілактики найважливіших інфекційних захворювань періоду новонародженості	10
4	Диференційовані підходи до надання медичної допомоги новонародженим із жовтяницею	8
5	Основні медичні проблеми передчасно народжених дітей. Парентеральне й ентеральне харчування	10
	Всього	46

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Видами навчальної діяльності аспірантів згідно з навчальним планом є:

- а) лекції,
- б) практичні заняття,
- в) самостійна робота аспірантів (СРА)

1. Словесні методи: лекція, бесіда, розповідь, пояснення, робота з літературою.
2. Наочні методи: ілюстрування, демонстрування, спостереження.
3. Практичні методи: ситуаційні задачі, самостійна робота, пошуково-дослідницька робота.
4. Інтерактивні методи: дискусія, робота в малих групах, мозковий штурм, кейс-метод, ділова гра.

7. ВИДИ КОНТРОЛЮ (ПОТОЧНИЙ І ПІДСУМКОВИЙ)

Здійснюється відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів та здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти у ЛНМУ імені Данила Галицького»

Поточний контроль

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті і має на меті перевірку засвоєння аспірантами навчального матеріалу. Формами поточного контролю є:

- а) індивідуальне усне опитування, співбесіда;
- б) розв'язання типових ситуаційних задач.

Комплексне оцінювання навчальної діяльності здійснюється виставленням традиційної оцінки, яка конвертується у бали відповідно у кожному з занять, аспірант отримує на занятті: оцінку «5» - якщо виконано правильно не менше 90% навчальних завдань; оцінку «4» - якщо виконано правильно не менше 80% навчальних завдань; оцінку «3» - якщо виконано правильно не менше 60% навчальних завдань; оцінку «2» - якщо виконано правильно менше 60% навчальних завдань.

На кінцевому етапі заняття викладач виставляє набрану суму балів і традиційну оцінку в журналі успішності.

Самостійна робота виконується аспірантом самостійно поза межами аудиторних занять, оцінюється на практичних заняттях і є складовою підсумкової оцінки аспіранта.

Критерії оцінювання навчальної діяльності

- 5/"відмінно" – аспірант бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;
- 4/"добре" – аспірант добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;
- 3/"задовільно" – аспірант в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають в аспіранта невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;
- 2/"незадовільно" – аспірант не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Схема нарахування та розподіл балів

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність аспіранту, здобувачу виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою, при цьому враховуються всі види робіт, передбачені програмою. Аспірант, здобувач отримує оцінку з кожної теми. Всі виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються в бали. Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$= \frac{CA \times 200}{5}$$

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала	4 бальна шкала	200 бальна шкала
5	200	4,6	184	4,17	167	3,77	151	3,35	134
4,97	199	4,57	183	4,14	166	3,74	150	3,32	133
4,95	198	4,52	182	4,12	165	3,72	149	3,3	132
4,92	197	4,5	180	4,09	164	3,7	148	3,27	131
4,9	196	4,47	179	4,07	163	3,67	147	3,25	130
4,87	195	4,45	178	4,04	162	3,65	146	3,22	129
4,85	194	4,42	177	4,02	161	3,62	145	3,2	128
4,82	193	4,4	176	3,99	160	3,57	143	3,17	127
7,8	192	4,37	175	3,97	159	3,55	142	3,15	126
4,77	191	4,35	174	3,94	158	3,52	141	3,12	125
4,75	190	4,32	173	3,92	157	3,5	140	3,1	124
4,72	189	4,3	172	3,89	156	3,47	139	3,07	123
4,7	188	4,27	171	3,87	155	3,45	138	3,02	121
4,67	187	4,24	170	3,84	154	3,42	137	3	120
4,65	186	4,22	169	3,82	153	3,4	136	Менше 3	Недостатньо
4,62	185	4,19	168	3,79	152	3,37	135		

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант / здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить **200 балів**. **Мінімальна кількість балів**, яку повинен набрати аспірант / здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить **120 балів**.

Підсумковий контроль

Загальна система оцінювання проводиться за завершенню вивчення дисципліни у вигляді заліку.

Шкали оцінювання: традиційна 4-бальна шкала, багатобальна (200-бальна) шкала, рейтингова шкала ECTS

Залік - це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння аспірантом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних заняттях.

Вид підсумкового контролю	Методика проведення підсумкового контролю	Критерії
Залік	Мають бути зараховані всі теми, внесені на поточний контроль. Оцінки з 4-бальної шкали конвертуються у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів»	Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант, здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів. Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант, здобувач за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 120 балів.

Бали з дисципліни для аспірантів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати аспірант	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати аспірант	2

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності аспірантів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

Методичне забезпечення

- Робоча навчальна програма дисципліни.
- Силабус навчальної дисципліни.
- Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи аспірантів.
- Методичні вказівки до практичних занять для аспірантів.
- Методичні вказівки до самостійної роботи для аспірантів.
- Ситуаційні задачі до практичних занять.
- Перелік питань, що виносяться на підсумковий контроль.

8. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

1. Етіологія і чинники ризику перинатальних уражень ЦНС у новонароджених.
2. Найважливіші причини перинатальної асфіксії.
3. Визначення й діагностичні ознаки перинатальної асфіксії.
4. Дані лабораторних й інструментальних досліджень у новонародженої дитини з асфіксією й її ускладненнями.
5. Визначення, класифікація і діагностика неонатальної енцефалопатії.
6. Диференціальний діагноз неонатальної енцефалопатії.
7. Клінічна симптоматика важкого гіпоксично-ішемічного ураження внутрішніх органів.
8. Діагностика перинатальних уражень ЦНС інфекційного генезу.
9. Принципи діагностики метаболічних енцефалопатій у новонароджених.
10. Чинники ризику, механізми виникнення, клінічні симптоми і додаткові методи діагностики внутрішньочерепних крововиливів й інсультів.
11. Диференціальна діагностика внутрішньочерепних пологових травм.
12. Люмбальна пункція і дослідження ліквору у діагностиці внутрішньочерепних крововиливів й інфекцій мозку у новонароджених.
13. Візуальні методи у діагностиці перинатальних уражень ЦНС у новонароджених (НСГ, МРТ/МРС).
14. Сучасний моніторинг функціонального стану ЦНС у новонароджених: аЕЕГ і близько-інфрачервона спектроскопія.
15. Тактика медичної допомоги дітям з перинатальними ураженнями ЦНС.
16. Методи лікування перинатальних уражень ЦНС; техніка проведення лікувальної гіпотермії;
17. Принципи профілактики перинатальних уражень ЦНС у новонароджених.
18. Основні причини ДР у новонароджених немовлят.
19. Патофізіологічні передумови розвитку захворювань легень у новонароджених.
20. Основні клінічні ознаки ДР в новонароджених немовлят.

21. Класифікація ДР.
22. Сучасні методи оцінки ступеня важкості ДР в новонароджених дітей.
23. Діагностичні ознаки основних захворювань легень у новонароджених дітей.
24. Основні принципи загального диференціально-діагностичного підходу до новонародженого з ДР.
25. Диференціально-діагностичне додаткове обстеження новонародженої дитини з ДР залежно від клінічної ситуації.
26. Рентгенологічна диференціація захворювань легень у новонароджених.
27. Основні принципи початкової медичної допомоги новонародженим з ДР.
28. Вимоги до клінічного спостереження за новонародженою дитиною з ДР.
29. Пульсоксиметрія: теоретичні принципи і клінічне використання.
30. Киснева терапія в неонатальний період: показання і техніка застосування.
31. Неінвазивна дихальна підтримка новонароджених: показання і техніка застосування СРАР і неінвазивної ШВЛ.
32. Принципи застосування ШВЛ у новонароджених.
33. Застосування екзогенного сурфактанту у профілактиці і лікуванні РДС новонароджених.
34. Принципи лікування синдрому аспірації меконію.
35. Діагностика і лікування синдрому стійкої легеневої гіпертензії новонароджених.
36. Медична допомога новонародженому з підозрою на критичну ваду серця.
37. Особливості обміну білірубіну в новонароджених
38. Причини і діагностика неонатальних жовтяниць, що виникають внаслідок підвищеного утворення білірубіну.
39. Причини і діагностика неонатальних жовтяниць, що виникають внаслідок порушеної кон'югації білірубіну.
40. Причини і діагностика неонатальних жовтяниць, що виникають внаслідок порушеної печінкової екскреції білірубіну.
41. Диференційна діагностика жовтяниць у новонароджених дітей.
42. Чинники ризику білірубінової енцефалопатії та її основні клінічні прояви.
43. Принципи лікування жовтяниць у новонароджених; клінічне застосування фототерапії.
44. Техніка замінного переливання крові.
45. Основні принципи профілактики неонатальних жовтяниць.
46. Принципи диспансерного нагляду новонародженими дітьми, які перенесли ГХН.
47. Клінічні варіанти та ускладнення перебігу жовтяниць у новонароджених.
48. Тактика ведення новонароджених із жовтяницею після виписки з акушерсько-го/педіатричного стаціонару.
49. Диференціальний діагноз інфекційних уражень шкіри у новонароджених.
50. Диференціальний діагноз інфекційних уражень очей у новонароджених.
51. Принципи лікування локалізованих інфекцій новонароджених.
52. Сепсис новонароджених: визначення і класифікація.
53. Основні чинники ризику раннього і пізнього неонатального сепсису.
54. Етіологія і патогенез неонатального сепсису.
55. Диференційна діагностика неонатального сепсису.
56. Принципи терапії неонатального сепсису.
57. Антибіотикотерапія сепсису у новонароджених.
58. Профілактика неонатального сепсису і бактеріальних інфекцій у новонароджених.
59. Етіологія й епідеміологія внутрішньоутробних і перинатальних інфекцій.
60. Діагностика, профілактика і лікування інфекцій у плода.
61. Патогенез внутрішньоутробних і перинатальних інфекцій.
62. Діагностичні ознаки внутрішньоутробних і перинатальних інфекцій
63. Особливості клінічного перебігу і віддалені наслідки внутрішньоутробних та перинатальних інфекцій у новонароджених, немовлят і дітей.

64. Особливості лабораторної діагностики внутрішньоутробних і перинатальних інфекцій.
65. Профілактика і лікування внутрішньоутробних і перинатальних інфекцій у новонароджених і дітей раннього віку.
66. Епідеміологія, клінічні та соціальні наслідки передчасних пологів.
67. Особливості постнатальної адаптації передчасно народжених дітей. Основні клінічні синдроми дизадаптації.
68. Початкова допомога недоношеній дитині після народження.
69. Найважливіші захворювання, пов'язані з передчасним народженням: респіраторний дистрес-синдром і бронхолегенева дисплазія; апное недоношених; внутрішньошлункові крововиливи та перивентрикулярна лейкомаляція; відкрита артеріальна протока; знижена толерантність до ентерального харчування та некротизуючий ентероколіт; ретинопатія недоношених. Профілактика, діагностика, лікування.
70. Особливості ентерального та парентерального харчування передчасно народжених дітей.
71. Катамнестичне спостереження за передчасно народженими дітьми. Прогноз.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА

1. Неонатологія : підручник : у 3 т. / [Т. К. Знаменська, Ю. Г. Антипкін, М. Л. Аряєв, Д.О. Добрянський та ін.] ; за ред. Т. К. Знаменської. – Львів : Видавець Марченко Т. В., 2020.
2. Неонатологія Т.2 / В.М. Запорожан, М.Л. Аряєв, Д.О. Добрянський. Акушерство та гінекологія: у 4 томах: національний підручник. За редакцією академіка НАМН України проф. В.М. Запорожана. К.: ВСВ "Медицина", 2013.
3. Підручник з реанімації новонароджених. 7 видання. За ред. Gary M. Weiner. Американська академія педіатрії, Американська кардіологічна асоціація. Пер. з англ. 2018.
4. Nelson textbook of Pediatrics 21st Edition by Robert M. Kliegman, Joseph W. St Geme III, et al. Philadelphia: Elsevier, 2020.

ДОДАТКОВА

1. Avery's diseases of the newborn / [edited by] Christine A. Gleason, Sandra E. Juul. Tenth edition. Philadelphia, PA : Elsevier, 2018. 1566 p.
2. Wyckoff MH., et al., Neonatal Life Support. 2020 International Consensus on Cardiopulmonary Resuscitation and Emergency Cardiovascular Care Science with Treatment Recommendations. Resuscitation. 2020; 156:PA156-A157.

Інформаційні ресурси

1. Державний формуляр лікарських засобів. ДП «Державний експертний центр МОЗ України». - Випуск дванадцятий. – К. 2020.
2. Міжнародна класифікація хвороб і причин смерті, 10-й перегляд (МКХ-10). Версія 2019 р.
3. Про затвердження Уніфікованого клінічного протоколу вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Респіраторний дистрес-синдром у передчасно народжених дітей». Наказ МОЗ України від 05.05.2021 № 873.
4. Про затвердження Уніфікованого клінічного протоколу вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Ентеральне харчування недоношених немовлят». Наказ МОЗ України від 05.05.2021 № 870.
5. Про затвердження Уніфікованого клінічного протоколу вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Некротизуючий ентероколіт у передчасно народжених дітей». Наказ № 182 МОЗ України від 28.01.2022 р.
6. Про затвердження Уніфікованого клінічного протоколу вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Парентеральне харчування новонароджених дітей». Наказ № 650 МОЗ України від 18.04.2022 р.

7. Про затвердження Стандартів медичної допомоги «Інвазивний кандидоз у новонароджених дітей». Наказ № 800 МОЗ України від 12.05.2022 р.

8. Про затвердження Стандартів медичної допомоги «Пульсоксиметричний скринінг критичних вроджених вад серця у новонароджених». Наказ № 227 МОЗ України від 06.02.2023 р.

9. Про затвердження Уніфікованого клінічного протоколу спеціалізованої медичної допомоги «Жовтяниця новонароджених дітей». Наказ № 783 МОЗ України від 27.04.2023 р.

10. Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги з початкової, реанімаційної і післяреанімаційної допомоги новонародженим в Україні. Наказ МОЗ України від 28 березня 2014 року №225.

11. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної і третинної медичної допомоги дітям. ВІЛ інфекція – Затверджено Наказ Міністерства охорони здоров'я України 24 лютого 2015 р. № 92.

12. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Профілактика передачі ВІЛ від матері до дитини». Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 16.05.2016 № 449 / О.Г. Єщенко, М.В. Зеленська, Л.А. Сторожук та ін. Київ, 2016. 90 с.

13. Дорожня карта з елімінації випадків передачі від матері до дитини сифілісу в Україні. СХВАЛЕНО рішенням Національної ради з питань протидії туберкульозу та ВІЛ інфекції/СНІДу від 22 серпня 2019 року.

14. Про затвердження клінічного протоколу надання медичної допомоги дітям із підозрою на вроджений сифіліс. Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 23.10.2009 № 769.

15. Клінічний протокол надання допомоги новонародженій дитині з дихальними розладами / В.Б. Педан, Є.Є. Шунько, Т.К. Знаменська та ін. // Наказ № 484 МОЗ України від 21.08.2008 р. Київ, 2008. 56 с.